

munadest wälja ja tötawad sebamaid lehti sööma. Nemad on wäga ablaste söögisuga loomakesed ja sööb iga rõõwuf niipaljo pääwa kohta, kui tema keharaskus kaalub; se tuleks suurema elaja kohta määratumaks arwata. Kaswamise ajal põetawad rõõwufad nelikorda nahka seljast maha, sest nahk ei waiho wenides waid jääb suuremaks läinud kehale kitsaks. Nahapõetamise ajal on rõõwufad pool haiglased, ja peab neid seal wäga hoolealt rawitsetama, kui kahjo ei taheta saada. Kui nemad neljakorda nahka seljast põetanud, siis näitab söögisuu neil täitmata ja nemad sööwad ööb ja pääwad ühtepuhko. — Wiimaks lõpeb söögisuu ja nemad hakawad warjoliko paika pugema, kuhu wõrku teewad ja peale seda ennast eide sisse keDRAWAD. KeDRAWES keriwad nemad 3 kuni 6 pääwaga ennast weike kerakese sisse, mis kokon nimetasse ja ligi 7 sada küünart siidi eiet annab. Mida kindlam kerakene on, seda paremat siidi temast wõib saada. Kaks ehk kolm nädalad iljemine sünniwad kerakese sisse liblikad, mis kerakese sisse augo uuristawad ja wälja poewad. Pärast sugutamist munewad emased liblikad 4 sada muna ja rohkegi ja surewad siis ise ära.

Neis kerakeses, kellest siidi tahetasse saada, tapetasse liblikad, kas leiwa ahjo palawuskes ehk keewawee-aurus, aga tapmise juures tuleb hoolt pidada, et siidi-eiele kahjo ei tehta. Peale seda haapeldasse siidi eie ja korutasse lõngaks eak niidiks, kuidas mööda tahetasse.